

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobcu **K. P.** nar. X., bytom R., H. ul. č. X. zastúpeného JUDr. M., advokátom Advokátskej kancelárie v R., B., R. č. X, proti žalovanému **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, pracovisko Žilina**, so sídlom Žilina, ul. J. M. Hurbana č. 16, o návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 19. februára 2010 číslo A., o vrátenie dávky a príspevkov pomoci v hmotnej núdzi, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 8. decembra 2010, č.k. 21S/22/2010-55, jednomyseľne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline 8. decembra 2010, č.k. 21S/22/2010-55, **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi **nepriznáva** náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 8. decembra 2010, č.k. 21S/22/2010-55, podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia z 19. februára 2010 číslo A., ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v R., odboru sociálnych vecí a rodiny, oddelenia pomoci v hmotnej núdzi z 12. novembra 2009 číslo 88368/2009-OPH o

uložení povinnosti vrátit' pomoc v hmotnej núdzi vo forme dávky a príspevkov zvýšených o 10 %, v celkovej sume 265,82 €.

Súd prvého stupňa po preskúmaní zákonnosti a postupu rozhodnutia žalovaného dospel k záveru, že skutkový stav veci bol správne zistený a preskúmané rozhodnutie bolo vydané v súlade s právnymi predpismi. Žalobca zamlčal rozhodnú skutočnosť pre vznik nároku na dávku v hmotnej núdzi, ktorou bol jeho príjem, získaný na základe dohody o vykonaní práce. S poukazom na nespĺnenie povinnosti vyplývajúcej z § 29 ods. 1 zákona č. 599/2003 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o pomoci v hmotnej núdzi“) preto žalovaný uložil žalobcovi povinnosť vrátiť dávku a príspevky vyplácané neprávom, zvýšené o 10%. Časť dávky a príspevkov v hmotnej núdzi, ktorú má žalobca vrátiť predstavuje rozdiel medzi dávkou hmotnej núdzi vyplácanou žalobcovi na základe neúplných informácií o jeho príjmových pomeroch, navýšenú o 10 % sankciu z preplatku o 24,17 €.

Súd prvého stupňa úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov konania s odôvodnením, že ich náhradu nežiadal.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal žalobca odvolanie. Namietal, že krajský súd neprihliadol na okolnosti spísania žiadosti o pomoci v hmotnej núdzi a celú zodpovednosť za nesprávne vyplnenie žiadosti preniesol na neho. Uviedol, že zamestnanci žalovaného mu sami navrhli vzhľadom na výšku poberaného starobného dôchodku na možnosť požiadať o poskytnutie pomoci v hmotnej núdzi. Žiadosť aj vyplňali, pričom sa spoliehal na ich odbornosť a kompetenciu. Mal za to, že bolo ich povinnosťou sa spýtať, či okrem starobného dôchodku náhodou ešte nepracuje a či má aj iný príjem. Z uvedeného dôvodu nevedel, nemohol vedieť a ani nemusel vedieť, že dávku a príspevky poberal neoprávnene, lebo k žiadnym zmenám od spísania žiadosti a priznania dávky u neho nedošlo. Podotkol, že požadovanú sumu žalovanému zaplatil. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že žalobca bol zamestnaný na dohodu o vykonaní práce v období od 1. marca 2006 do 31. decembra 2008 v obchodnej spoločnosti svojho brata, ktorý ho v predmetnom konaní zastupuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 250s OSP) bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

V prejednávanej veci bolo preukázané, že podľa zákona o pomoci v hmotnej núdzi žalobcovi na základe jeho žiadosti z 22. augusta 2006 bola v období od 1. augusta 2006 do 31. decembra 2008 poskytnutá pomoc v hmotnej núdzi vo forme dávok a príspevkov na základe rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v R., odboru sociálnych vecí a rodiny - oddelenie pomoci v hmotnej núdzi (ďalej len Úrad) z 29. septembra 2006 číslo SD 24499/2006-OPHN. Opodstatnenosť a výška dávky vychádzala z príjmu uvedeného v žiadosti.

V žiadosti z 22. augusta 2006 v časti "D. Príjmové pomery žiadateľa a ďalších spoločne posudzovaných osôb" je uvedené, že žalobca má príjem z dávky dôchodkového poistenia v sume 7 357 Sk. Pravdivosť tohto príjmu v žiadosti potvrdil žalobca svojim podpisom. Rovnako tiež potvrdil, že je si vedomý právnych následkov v prípade uvedenia nepravdivých údajov. Žiadosť neobsahuje žiadnu poznámku o tom, žeby žalobca bol indisponovaný natoľko, žeby nemohol rozpoznať svoje konanie a skontrolovať správnosť a úplnosť vypísaných údajov v žiadosti.

V rozhodnutí o priznaní pomoci v hmotnej núdzi z 29. septembra 2006 číslo SD 24499/2006-OPHN je uvedené, že táto pomoc bola žalobcovi priznaná na základe toho, že žiadateľ je starobný dôchodca a jeho príjem pozostáva len zo starobného dôchodku. V rozhodnutí bol žalobca tiež upozornený na povinnosť a na zodpovednosť ako občana v hmotnej núdzi uvedenú v § 29 zákona o hmotnej núdzi písomne ohlásiť do ôsmich dní všetky skutočnosti rozhodujúce na trvanie nároku na dávku a príspevky a na ich výplatu a tiež na povinnosť vrátiť dávku a príspevky alebo ich časť zvýšené o 10 % odo dňa, od ktorého nepatrili.

Z uvedeného vyplýva, že žalobca minimálne od podpísania žiadosti o priznanie pomoci v hmotnej núdzi, musel mať vedomosť o tom, že údaj o jedinom jeho príjme zo starobného dôchodku uvedenom v predmetnej žiadosti z 22. augusta 2006 nie je pravdivý,

pretože vedel, že v tom čase poberal aj iný príjem z dohody o vykonaní práce uzavretej s obchodnými spoločnosťami a to vo V., a.s. R. od 1.marca 2006 do 31.decembra 2007 a v S. R., a.s. R. od 1. januára 2008 do 31. decembra 2008 v čistej mzde 1 620 Sk mesačne a túto skutočnosť v žiadosti zamlčal, hoci pravdivosť požadovaných údajov potvrdil svojím podpisom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto nemohol uveriť žalobcovi jeho tvrdenia uvedené v žalobe, ktorú sú takmer totožné s dôvodmi odvolania, lebo nepredložil a ani nenavrhol vykonanie dôkazu o pravdivosti jeho tvrdenia, podľa ktorého ho pracovníci žalovaného uviedli do omylu.

Dostatočne bolo preukázané, že žalobca teda zákonom uloženú povinnosť nedodržel, pričom podľa názoru odvolacieho súdu bol v dostatočnom rozsahu poučený aj o následkoch neoznámenia iného príjmu než príjmu zo starobného dôchodku.

Po preskúmaní zákonnosti a postupu rozhodnutia žalovaného z 19. februára 2010 číslo A. odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že zodpovedá zákonu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto odvolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline ako vecne správny podľa § 219 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 OSP potvrdil.

V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný, preto odvolací súd mu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania (§ 250k ods. 1 a § 246c OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. decembra 2011

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová